

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Кафедра журналістики

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії,
ректор Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна

_____ Тетяна КАГАНОВСЬКА

«_____» _____ 2022 р.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
для вступників на навчання для здобуття ступеня бакалавра
за спеціальністю 061 Журналістика
на основі такого самого або вищого ступеня (рівня)
вищої освіти з іншої спеціальності

ХАРКІВ–2022

ДОКУМЕНТ СЕД АСКОД
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000009E3A2500EDECA000
Підписувач Пантелеймонов Антон Віталійович
Дійсний з 17.02.2022 15:51:27 по 17.02.2024 15:51:27

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

1901/50 від 11.05.2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму для вступного випробування розроблено на основі робочих програм базових для спеціальності навчальних дисциплін «Вступ до фаху», «Основи журналістики», «Теорія та методологія журналістської творчості», затверджених у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна.

Мета вступного випробування на здобуття ступеня бакалавра: з'ясувати рівень засвоєння пошукачем базових термінів, понять і процесів у галузі журналістики, знання принципів і законів ведення соціокомунікаційної діяльності, уміння розуміти й аналізувати медіатексти.

Форма вступного випробування — індивідуальна усна співбесіда.

Перелік дисциплін, що виносяться на вступний іспит:

- вступ до фаху;
- основи журналістики;
- теорія та методологія журналістської творчості.

Вимоги до відповіді вступника: під час усної співбесіди вступник має показати достатній рівень знань із таких питань:

- розуміння журналістики як масово-інформаційної діяльності, соціального інституту, різновиду неофіційної влади, форми пропаганди та комунікації;
- усвідомлення сутності поняття «масова інформація» як базової категорії журналістики, її головних ознак, рівнів та форм;
- сприйняття принципів професіоналізму в журналістиці; соціальної відповідальності та професійної компетентності журналіста;
- розуміння преси, радіо, телебачення й електронних медіа як взаємопов'язаних елементів системи ЗМІ, місця соціальних мереж у системі масової комунікації;
- знання про структуру журналістського тексту, його основні компоненти;
- визначення базових журналістських жанрів;
- усвідомлення переваг та обмежень кожного виду ЗМІ / медіа щодо поширення масової інформації, особливостей їх ефективності і впливовості.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. Система знань журналіста.
2. Історія журналістики як наука.
3. Визначення і структура поняття «журналістика».
4. Засоби масової інформації, засоби масової комунікації, мас-медіа: особливості вживання і потрактування.
5. Журналістика як соціальний інститут.
6. Журналістика як творчість.
7. Поняття про інформацію. Головні етапи розвитку інформації.

8. Вивчення документів і джерел як метод збирання інформації в журналістиці.
9. Функції журналістики: інформаційна, організаційна, ідеологічна, культурна і рекламно-довідкова.
10. Формування громадської думки як функція журналістики.
11. Журналіст як суб'єкт масово-інформаційної діяльності.
12. Соціальна позиція журналіста.
13. Чинники впливовості журналістських матеріалів.
14. Поняття про цензуру.
15. Типи видань.
16. Аудіовізуальні ЗМІ (радіо, телебачення, Інтернет): загальна характеристика.
17. Радіожурналістика, її головні ознаки.
18. Тележурналістика, її переваги й недоліки.
19. Інтернет як платформа для медіадіяльності.
20. Поняття про текст. Аспекти журналістського текстотворення.
21. Жанр як аспект журналістського текстотворення.
22. Інформаційні жанри: загальна характеристика.
23. Аналітичні жанри: загальна характеристика.
24. ЗМІ як система. Підсистеми журналістики.
25. Модель соціально відповідальної журналістики.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Вступна співбесіда оцінюється від 100 до 200 балів за такими критеріями:

100–119: вступник має дуже низький рівень знань і уявлень про журналістику; висловив помилкові судження стосовно базових понять і явищ, відповіді містять неправильну інформацію, вступник не може навести доречні приклади журналістських явищ;

120–139: вступник має загальні уявлення про основи журналістики як науки і сфери соціальної діяльності; відповіді були неповними, не було надано чітких визначень термінів і понять, але при тому продемонстровано загальне розуміння журналістської діяльності, хоча вступник не зміг продемонструвати чітке розуміння журналістських процесів в синхронії і діяхронії; вступник показав поверхові, але правильні знання про систему ЗМІ і жанри журналістських текстів;

140–159: вступник має задовільні знання з базових засад і принципів функціонування журналістики і системи соціальної діяльності; вступник орієнтується в системі засобів масової інформації, може визначити базові жанри журналістських текстів;

160–179: вступник добре орієнтується в системі масової інформації, розуміє місце і роль журналістики в сучасних суспільно-політичних, економічних, культурних процесах; вільно сприймає й аналізує журналістські тексти, визначає базові жанри;

180–200: вступник вільно орієнтується в поточних соціокомунікаційних процесах; розуміє роль і місце журналістики в розвитку суспільства в синхронічному і діахронічному зрізах; глибоко розуміє й аналітично осмислює тексти різних типів ЗМІ, визначає роль і місце соціальних мереж у поточних соціокомунікаційних процесах; чітко усвідомлює роль журналіста у формуванні суспільної думки та вплив журналістської діяльності на громадськість.

Вступник допускається до участі у конкурсному відборі для зарахування на навчання, якщо кількість балів із вступного випробування складає не менше 120.

Рекомендована література

1. Григораши Д. Журналістика у термінах і виразах. – Львів : Вища школа, 1974. – 296 с.
2. Гриценко О., Кривошея Г., Шкляр В. Основи теорії журналістської діяльності. – К. : Інститут лінгвістики і права, 2000. – 340 с.
3. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості : підручн. – Львів : ПАІС, 2004. – 268 с.
4. Карпенко В. Журналістика: основи професійної комунікації : навч. посібн. для вузів. – К. : Нора-прінт, 2002. – 348 с.
5. Лизанчук В., Кузнєцова О. Методи збирання і фіксації інформації у журналістиці : навч. посіб. – К. : МНК ВО при Мінвузі УРСР, 1991.
6. Михайлин І. Основи журналістики : підручн. – К. : ЦУЛ, 2002. – 284 с.
7. Потятиник Б. Інтернет-журналістика : навч. посібн. – Львів : ПАІС, 2010. – 244 с.
8. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. – Львів : ПАІС, 2004. – 312 с.

Допоміжна література

1. Владимиров В. Основы журналистики в понятиях и комментариях : учеб. пос. – Луганск : ВУГУ, 1998. – 144 с.
2. Дмитровський З. Телевізійна інформація: теорія і практика : навч. посібн. – Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – 128 с.
3. Еверет Д. Учбовий посібник репортера. – К. : Index Промедіа, 1999. – 23 с.
4. Животко А. Історія української преси / упор. та прим. М. Тимошик. – К. : Наша культура і наука, 1999. – 368 с.
5. Іванов В. Соціологія масової комунікації. – К. : ЦВІ, 1999. – 211 с.
6. Капелюшний А. Практичний посібник-довідник журналіста: редагування в ЗМІ: аналіз і перевірка фактичного матеріалу. – Львів : ПАІС, 2004. – 575 с.
7. Клепиков О., Кучерявий І. Основи творчості особи. – К. : Вища школа, 1996. – 287 с.
8. Кузнєцова О. Аналітичні методи в журналістиці. – Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – 117 с.
9. Кузнєцова О. Журналістська етика та етикет: основи теорії, методики,

дослідження трансформації незалежних видань України, регулювання моральних порушень. – Львів : Світ, 1998. – 412 с.

10. Кулик О.Д. Основи журналістики : навч. посібн. – Переяслав-Хмельницький : КСВ, 2014. – 152 с.
11. Лизанчук В. Радіожурналістика: засади формування : підручн. для вузів. – Львів : ПАІС, 2000. – 366 с.
12. Лубкович І. Соціологічні методи збору інформації // Лубкович І. Соціологія і журналістика : навч. посібн. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2002. – С. 37–80.
13. Маклюэн М. Галактика Гутенберга. – К. : Ника-центр, 2003. – 200 с.
14. Мацько Л., Сидоренко О., Мацько О. Стилїстика української мови : підручн. – К. : Вища школа, 2003. – 462 с.
15. Мащенко І. Г. Глобальне телебачення. – К. : Либідь, 1992. – 227 с.
16. Михайлин І. Історія української журналістики. Період становлення: від журналістики в Україні до української журналістики : підручник для вищої школи. – Х. : Прапор, 2005. – 320 с.
17. Москаленко А. Теорія журналістики : навч. посібнк. – К. : Ексаб, 2002. – 334 с.
18. Осовський В. Громадська думка: теоретичні та методологічні проблеми дослідження. – К. : Стило, 2001. – 168 с.
19. Подолян М. Першооснови журналістської творчості : конспект лекцій. – К. : ЦВП, 1997. – 24 с.
20. Семенюк Э. Информационный подход к познанию действительности. – К. : Наукова думка, 1988. – 238 с.
21. Українська журналістика : формування сучасного обличчя. – Львів : Світ, 1993. – 110 с.
22. Фихтелиус Э. Десять заповедей журналистики / пер. со шведс. В. Менжун. – Kalmar : Fojo, 2003. – 155 с.
23. Фінклер Ю. Мас-медіа та влада: технологія взаємін. – Львів : Аз-Арт, 2003. – 212 с.
24. Яковець А. Телевізійна журналістика: теорія і практика : підручн. – К., 2007. – 272 с.

Голова фахової атестаційної комісії

_____ Наталя НЕЧАЄВА

Програму затверджено на засіданні приймальної комісії Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Протокол № 2 від 07 лютого 2022 р.

Відповідальний секретар

_____ Сергій ЄЛЬЦОВ